

7 И ѡговориѡа: не знаяме ѡ гаѡѡ ѡ.

8 И Исусъ имъ рече: нито азъ ви казвамъ съ кою властью ствѡвамъ тѡа (работы).

9 И начала да дѡмакъ нарѡдатъ тѡа притча: чловѣкъ нѣкой насади лѡзѡѡ, и даде го на работнищы да го копалятъ, и ѡиде си, и нема го много години.

10 И на време то прати (ѡдногѡ) раба при работнищы те, да мѡ дадатъ ѡ плодътъ лѡзныи: а работнищы те го киха, и испратиха го празденъ.

11 И пакы прати дрѡгѡго раба: а работнищы те киха и него, и ѡбезчестиѡа го, и испратиха го празденъ.

12 И пакъ прати тѡще и третѡго (раба): а ѡни и него като оураниха, испждиѡа го.

13 И господаро на-лѡзѡѡ то рече: что да направимъ; да прѡтимъ сына моего возлюбленнаго, негли, като го видатъ. что да се засрамаѡтъ.

14 Но работнищы те като го видѡѡа, помыслиѡа въ себе си, и говѡреѡа: тѡа ѡ наслѡдникѡ: ѡлате да го оувѡеме, за да бжде наше наслѡдѡе то мѡ.

15 И извѡдоѡа го вжнѡ ѡ лѡзѡѡ то, и оукиѡа го. **ѡ** что да направѡ прочее госпо-

даро на-лѡзѡѡ то на ѡнѡа работнищы;

16 **ѡ** что доиде, и что да погѡби тѡа работнищы а лѡзѡѡ то что даде на дрѡги. и като чѡѡа рекоѡа: данѡ не бжде (тѡѡа).

17 И тѡи като поглядна на ниѡѡ рече: что ѡ прочее тѡѡа писано то: за что каменъатъ когѡто презрѡѡа зидаѡтели те, тѡи бжде глава на-кюше то:

18 Всѡкой който падне на тѡа камыкъ что да се стрѡши: а на когѡто падне тѡи, что да го сотрѡе.

19 И поискаѡа архѡерѡе те и книжнищы те да тѡратъ на него ржѡе те си: и оукоахасе ѡ нарѡдатъ: за что разѡмѡѡа че за ниѡѡ рече тѡа притча.

20 И като го извардиѡа, пратиѡа навѡтнищы, който се притвѡраваѡа да са праведни: за да го оуловатъ въ нѣкол рѡчь, та да го предадатъ на начальство то, и на властьтѡа игѡмшнова.

21 И попытѡа го, и рекоѡа: оучителю, знаяме, че правѡ дѡмашъ и оучишъ, и не глѡдашъ на лице, но воистиннѡ кжѡатъ пять оучишъ:

22 Требува ли да даваме данокъ на кѡсара, или не;

23 И като разѡмѡ лѡкав-